

det ikke hidtil. Det er klart, hvad Dansk Folkeparti vil.

Det vil sige, at i forhold til de såkaldt svage skal der på det område være så ringe uddannelse, at de stadig væk kan synes, at Dansk Folkeparti er et godt parti.

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Jeg har måske en forståelse for, at fru Louise Frevert kan ræsonneré, at den nuværende undervisningsminister vil fastsætte en forholdsvis lav brugerbetaling.

Kl. 18.15

Men det vil jo være sådan, at hvis man giver den til enhver tid siddende undervisningsminister – uanset farven – sådan et gummistempel, som en bemyndigelse er på det her område, vil ministeren kunne sidde og bruge det som en harmonika i forhold til, hvilke udgifter og indtægter der skal være på det her område. Er fru Louise Frevert ikke bange for det?

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Jeg synes ikke, at harmonikaen spiller særlig rent fra Socialdemokratiets side. Det er jo ikke et spørgsmål, om man vil eller ikke vil. Det her er jo et spørgsmål om, at den tidligere regering ikke var stand til at foretage sig noget som helst i denne her retning.

Med hensyn til hr. Aage Frandsens udtalelser mener jeg, at der skal være – og nu gentager jeg mig selv – lidt ræson i det. Jeg tror ikke, der vil være nogen, der vil være så ufornuftige, at man vil tage en ublu brugerbetaling. Det er jo også et spørgsmål om, at virksomhederne kan gå ud og få tilbudt et undervisningsforløb, og det vil sige til en rimelig favorabel pris.

Der er ikke nogen, der skal til at hamstre fra de fattiges pengepung, men der skal til gengæld være mulighed for, at alle kan deltage i en uddannelse. Så om brugerbetalingen er 1 kr., eller hvor meget den end skal være, er et spørgsmål om prioritering.

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Til det dér med den fattiges pengepung: Det må åbenbart være Dansk Folkepartis mening, at arbejdsgiverne er de fattige i denne her sammenhæng, når det nu er arbejdsgiverne, der ikke skal betale for efteruddannelse, som kommer

dem til gode i den sidste ende, nemlig ved at de får en velkvalificeret arbejdskraft.

Mener fru Louise Frevert, at lønmodtagerne er rigere, så de bedre har råd til at betale for efteruddannelse end arbejdsgiverne?

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg synes også, der skal være ræson i det, bl.a. ræson i det på den måde, at de mennesker, der har trukket på uddannelseskontoen, godt kan betale noget, og de, der ikke tidligere har trukket på den, ikke behøver at betale noget. Det er ræson for vores vedkommende: Til dem, der ikke har, skal der gives, og dem, der har i forvejen, kan godt betale.

Derfor vil jeg også godt spørge efter: Det er vel sådan, at man ud fra denne prioritering, man skal foretage, altså skal prioritere inden for en samlet ramme? For der er jo ikke flere penge. Man har jo sørget for, at arbejdsgiveren ikke kan komme til at betale mere, og jeg har også forstået det sådan, at der snart ikke er en krone i reserverne. Så det vil sige, at det er en prioritering. Hvor det tidligere var sådan, at de højtuddannede skulle betale noget, de kortuddannede ikke, skal alle nu til at betale noget. Så er det en prioritering, ja.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Til hr. Aage Frandsen: Skal vi nu ikke slå fast én gang for alle, at denne her brugerbetaling, vi taler om, skal finansieres af arbejdsgiverne? Og med hensyn til reserver, er jeg sikker på, at inden for den givne ramme, som denne her finanslov bliver vedtaget efter, tror jeg godt, at det her kan lade sig gøre. Og ikke alene tror jeg det, jeg er fuldstændig overbevist om, at det kan lade sig gøre.

For øvrigt har jeg også haft et indtryk af, at det rent faktisk har været akademikere, der har brugt eud-uddannelserne.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg tror vist, der er noget, fru Louise Frevert fuldstændig har misforstået, og derfor burde fru Louise Frevert læse teksten igen.

Den brugerbetaling, der kommer til at være på området, har tidligere ligget hos arbejdsgiverne, den kommer i fremtiden til at ligge hos lønmodtagerne. Og det betyder altså, at vi i fremtiden har en situation, hvor man kan kom-